EXERCIȚIUL FIZIC UN PRIETEN NECESAR ÎN TOATE... ANOTIMPURILE VIEȚII

Indubitabil, pentru omul modern exercițiul fizic nu mai reprezintă un hobby ca oricare altul. Rămînînd cu adevărat incomparabilă, unică, clipa bucuriei victoriei — trăită într-o ipostază sau în alta — este adesea comparată cu satisfacția simplă, aparent mai puțin spectaculoasă, a omului care află în mișcare aliatul valoros și necesar în „cursa pentru sănătate". Pentru păstrarea, întărirea, cîștigarea acestui bun de preț. Izvor de vigoare și frumusețe, de armonie fizică și morală, sportul intră tot mai mult în viața cotidiană, el fiind un prieten adevărat în orice loc, în orice profesie, la orice vîrstă.

Iar rîndurile de față se constituie într-o pledoarie pentru exercițiul fizic, dar ele reprezintă, totodată, și adevărate „profesii de credință".

„RAMURA DE SPORT — O PROBLEMĂ DE OPȚIUNE, PRACTICAREA SPORTULUI — O NECESITATE!"

— afirmă dr. IOAN ORHA, șeful secției de cardiologie preventivă și reabilitare, spitalul Fundeni —

— Stimate tovarăşe doctor Orha, conduceți secția de cardiologie preventivă și reabilitare a spitalului Fundeni. Deși termenul îmi sună curios, am înțeles cum e cu reabilitarea. Ați vrea să explicați ce este cardiologia preventivă ?

— Rostul medicinii și medicului nu este numai acela, evident la prima vedere, de a vindeca bolile, în cazul nostru cele cardiovasculare. Această concepție a (să-i dăm un nume) medicinii omului bolnav a dominat multă vreme opinia generală a publicului și chiar a medicinii. Dar încă acum aproximativ 2 000 de ani, celebrul medic roman Galen spunea că rostul medicinii e de a se face inutilă ei înseși, adică de a nu mai fi nevoie să trateze bolnavi, ci să trateze oameni sănătoși. Spre cinstea și mîndria noastră, concepția despre medicina preventivă, căci despre aceasta este vorba, reprezintă firul conducător și sarcina de bază a medicinii românești, emanînd din Programul partidului. Se înțelege că în cardiologie nu ne mărginim la activitatea curativă, tratînd în spitale bolnavii veniți în faza avansată a bolilor, ci militam pentru o medicină preventivă, pentru a împiedica apariția bolilor sau evoluția lor spre stadii avansate, ca și pentru a înlătura invaliditatea creată de o boală sau a recupera unele funcții deficitare.

— Există deci și o medicină a omului sănătos...

— **Există sau, mai precis vorbind, ar trebui să existe și o astfel de medicină, întrucît țelul suprem al medicinii ar fi, în ultimă instanță, acela de a păstra și construi sănătatea, nu numai de a o repara...**

— Apare firească întrebarea : cu ce mijloace apărăm și construim sănătatea ?

— **Elementul de bază ar fi ceea ce numim o viață rațională și ce cuprindem sub termenul general de recomandări igieno-dietetice.**

— Așadar, modul de alimentație ?

— **Curios poate, dar părintele medicinii, vestitul Hipocrate, referindu-se la dietă — în grecește diaita — nu înțelege numai mîncarea ci, în egală măsură, și exercițiile și activitatea fizică, precum și elementele naturale — apa, aerul, lumina — toate necesare în menținerea sănătății, întărirea organismului și în combaterea bolilor.**

— Am putea adăuga și sportul ?

— **În mod plastic, dar vulgarizînd întrucîtva situația, am putea defini omul ca fiind o mașină făcută să se miște. Ușor de înțeles, atunci, că o mașină care nu funcționează, care nu e îngrijită la timp, „unsă" în mod regulat, ruginește, înțepenește, devine nefuncțională. În dezvoltarea biologică a omului, mișcarea și activitatea fizică au fost elementele esențiale ale evoluției sale de la o ființă inferioară ca posibilități de realizare intelectuală și socială, la atingerea unor culmi ale civilizației și culturii actuale. Fără activitate fizică, desfășurată pentru procurarea hranei la început, apoi pentru crearea uneltelor și apoi pentru a produce, societatea umană nu s-ar fi putut dezvolta. Activitatea fizică a fost din vechime una din preocupările de bază ale diverselor societăți, inclusă în programele de educație ale tineretului și în comportamentul fiecărui individ. „Mens sana in corpore sano" al romanilor era expresia unei căliri a organismului prin exerciții fizice sistematice, regulate, susținute.**

Treptat, fie pentru călirea organismului, fie din spiritul de afirmare a societății umane, împinsă mereu spre cucerirea de noi performanțe, fie pentru plăcerea propriu-zisă pe care o procură, s-a născut și structuralizat activitatea sportivă. Într-un fel sau altul, toată lumea trebuie să facă sport...

— Chiar așa ?

— **Dacă prin sport se înțelege activitatea fizică necesară pentru întreținerea unei bune stări de funcționare a organismului uman, pentru normala sa dezvoltare și călire, atunci da, toată lumea trebuie să facă într-un fel sau altul sport, din copilărie pînă la adînci bătrînețe. Bineînțeles, nu sport de performanță, ci orice fel de sport. În programele de luptă împotriva îmbătrînirii, din faimosul Institut de gerontologie al țării noastre, alături de medicația originală (Gerovital, Aslavital), gimnastica medicală face parte din arsenalul de bază.**

— Vă rog să precizați ce fel de activitate fizică și sportivă recomandați.

— **În primul rînd, să se țină cont de vîrstă, înțelegînd că la o vîrstă înaintată nu mai pot fi posibile activitățile fizice de la adolescență sau vîrsta copilăriei. Plimbarea, mersul pe jos, înotul, drumeția, turismul, unele sporturi (tenis, volei), mersul pe bicicletă, gimnastica sînt activități fizice posibile de a fi practicate și la vîrste înaintate. Trebuie ținut seama și de preferințe, de posibilitățile fiecăruia, de caracteristicile activității profesionale, astfel ca mișcarea și activitatea fizică și sportivă să fie cu atît mai bogate, cu cît este mai sedentar modul de viață. Desigur, și starea de sănătate se ia în calcul cînd se stabilește ce activități sportive și cît să fie practicate.**

— Dv. recomandați mișcare și bolnavilor cu infarct de miocard sau leziuni valvulare, spre marea lor mirare...

— **Nu numai că recomandăm, dar dorim să subliniem ca unul din elementele moderne și actuale ale cardiologiei că activitatea fizică și sistematică este una din formele majore și metodele de bază în recuperarea funcțională în așa-zisa reabilitare după complicații majore ale bolilor cardio-vasculare (infarct de miocard, de exemplu), sau în situații speciale, cum ar fi după intervenții operatorii cardio-vasculare.**

— Ați făcut ce ați făcut și tot la suferinzi v-ați referit. Dar cei sănătoși ?

— **În principal la ei m-am gîndit. Dacă cei cu suferințe serioase TREBUIE să facă exerciții fizice, mișcare, unele sporturi, dar cei sănătoși ? ! Este de la sine înțeles, nu ? O activitate bogată, sistematică, pentru care s-au creat și se creează mereu noi condiții, ar reduce numărul suferințelor și suferinzilor... Dacă ramura de sport este o problemă de opțiune, practicarea sportului este o necesitate.**

Interviu realizat de
Mircea COSTEA

● Dieta recomandată de celebrul Hipocrate însemna și... activitate fizică ! ● Omul — o mașină făcută să se miște ● Sportul și lupta împotriva îmbătrînirii ● Gimnastică după... infarct !

O VECHE AMICIȚIE CU „CASA THALIEI"

Credem că puține domenii pot argumenta utilitatea sportului, atît pentru menținerea sănătății cît și pentru perfecționarea profesională, cum este arta. Nici nu vrem să poposim în zona coregrafiei unde întîlnim o directă legătură între arta dansului și indispensabilele calități fizice cerute de ea și care nu pot fi dobîndite decît prin antrenamente sportive zilnice. Dar vrem să vă invităm printre artiștii dramatici și lirici, printre cei care, seară de seară, ne încîntă, ne emoționează, ne oferă momente de mare satisfacție sufletească prin talentul lor, prin munca și pasiunea lor. O să vedem că acea atît de evocată legătură artă-sport, adeseori amintită pentru pasiunile reciproce ale campionilor scenei și ai arenelor, există realmente prin ajutorul efectiv pe care sportul, exercițiul fizic, mișcarea îl aduc slujitorilor Thaliei.

Probabil că mulți dintre cititorii acestor rînduri s-au aflat printre spectatorii — admiratori ai apariției din programul televizat de Revelion a actriței **Carmen Stănescu**. Un show, spectacol complex de dans, muzică, de cuplete și replici vii, susținut cu vervă, cu o deinvidiat mișcare scenică de... fosta campioană de natație și, mai cu seamă, campioană de tir, maestră a sportului. Pentru că, o să reamintim doar pentru cei care nu știu, Carmen Stănescu a strălucit și în arena sportivă cum strălucește în scenă, în scenă unde — așa cum ne-a demonstrat (nu pentru prima oară) în noaptea Anului Nou — atacă întreaga gamă a ipostazelor unui gen atît de complex ca showul. Apreciata actriță a Naționalului a subliniat, în multe interviuri (unele apărute și în coloanele ziarului nostru sau ale revistei „Sport") cît de mult i-au ajutat și îi ajută în depășirea dificultăților cerute de diversele roluri — de la rezistența fizică pînă la mobilitatea scenică — calitățile dobîndite prin sport și, mai departe, astăzi, prin exercițiul fizic.

„Sportul, mișcarea, exercițiul fizic îmi sînt și astăzi prieteni adevărați, ajutoare de nădejde pentru menținerea sănătății, a bunei dispoziții. Ca să nu mai vorbesc de avantajele mari oferite în crearea unor roluri, de teatru, dar mai cu seamă de film. Fotbalul, călăria, înotul — practicate mulți ani — dar mai cu seamă gimnastica zilnică, mișcarea, mi-au dăruit nu numai bucuriile inegalabile ale victoriilor din arenă, ci și o bună sănătate". Am reprodus cuvintele unuia dintre cei mai apreciați actori ai noștri, **Colea Răutu**, care este cunoscut — în paralel — pentru marea sa pasiune pentru spectacolul sportiv ; unul dintre cei mai statornici iubitori ai echipei Rapid, nu lipsește de la nici un meci mare. Și nu numai de fotbal !

Într-o convorbire pe care ne-o amintim mereu cu emoție, maestrul **Nicolae Secăreanu** ne evoca începuturile fotbalului bucureștean. Numele său poate fi întîlnit în unsprezecele reprezentativ al Capitalei de acum cîteva decenii. Dar, tot cu acel prilej, atît de apreciatul cîntăreț, creatorul atîtor roluri pe scena primei noastre opere, ca și în filme — mai recent — ne mărturisea, că, dacă în anii tinereții sportul de performanță l-a pasionat și i-a și dat multe satisfacții, mai departe, practicarea riguroasă a gimnasticii zilnice, mișcarea, mersul pe jos au reprezentat tot atîtea căi pentru menținerea sănătății, a unei forme artistice complexe care îi permitea — de pildă — să efectueze cu dezinvoltură acele sărituri de veritabil Mefisto în „Faust".

Sînt multe, nenumărate exemple care dovedesc cît de importantă și folositoare rămîne pentru oamenii scenei, practicarea sportului, a gimnasticii cotidiene, a mișcării. Să vă mai spunem, doar, că reputatul actor **Ion Caramitru** deține clasificarea de jucător de tenis, să vă mai amintim că **Ștefan Tapalagă**, popularul actor al Teatrului de Comedie, este unul și același cu excampionul de scrimă, că **Silviu Stănculescu**, directorul aceluiași teatru și atît de cunoscut nouă de pe scenă și de pe micul ecran, a fost un excelent sportiv, numărîndu-se chiar, la un moment dat, printre studenții de la I.E.F.S.

Înșirînd „cazurile" de mai sus, am vrut doar să demonstrăm că sportul — ca mijloc de menținere a sănătății, a vigoarei și bunei dispoziții, dar și al dobîndirii unor calități absolut necesare profesiei — face de multă vreme și în nenumărate cazuri casă bună cu arta. Rîndurile de față au dorit să reamintească această amiciție puternică și folositoare, nu numai artiștilor, desigur.

Eftimie IONESCU

De unde începe frumusețea sportului

UN DIRECTOR ȘI BUCURIA LUI DE A SE ȘTI MEREU ÎNTR-O ECHIPĂ, PE TERENURILE DE SPORT SAU PE ȘANTIER

O discuție despre sport, despre oameni, despre viață, cu un interlocutor cunoscut întîmplător, într-o trecere reportericească prin Buzău, care nu putea ocoli și cea mai nouă apariție pe „harta" asociațiilor sportive din acest județ. Ea a avut loc în biroul președintelui acesteia, arhitectul *Gheorghe Costan*, care este și directorul Grupului de șantiere Muntenia, din cadrul T.C.M.A.I.A.

— Am venit, deci, la dumneavoastră să aflăm cum s-a născut ideea constituirii noii asociații.

— *Haideți să începem cu denumirea ei, care — cel puțin în intenția noastră — vrea să însemne mai mult decît un simplu... apropo la numele Grupului de șantiere. I-am zis Grup Muntenia, pentru că ne-am pus nădejdea într-o multitudine de preocupări, discipline, idei, în care profesia și sportul să formeze un tot. Sportul în armonie cu profesia poate da, nu spun vreo noutate, rezultate dintre cele mai bune.*

— Să înțelegem că legăturile dv. cu una dintre marile pasiuni ale vremurilor moderne nu sînt de ieri-de azi ?

— *Cam așa, de vreme ce prin anii '55—59, în liceu, la „Petru Rareș" din Piatra Neamț, am făcut atletism (mai toate probele, cu excepția fondului), handbal în 7 și în 11, oină. Nu am continuat cu performanța, dar fusesem cîștigat definitiv pentru sport, jucînd mai apoi baschet și înotînd. Mi-am educat astfel voința, perseverența, rezistența. Vedeți, am studiat arhitectura, care cere, printre altele, și o deosebită rezistență fizică. Am lucrat la proiecte și 48 de ore în continuu, fără somn ; pentru diplomă știu sigur că nu am dormit mai mult de zece ore într-o săptămînă. După absolvire am lucrat puțin timp în proiectări. Mă atrăgea însă șantierul. Și am ajuns pe șantier. Pentru totdeauna. O legătură la fel de puternică ca și cu sportul... Așa cum am simțit în teren încordarea coechipierului, așa îmi place să simt acum efortul, sudoarea muncitorului. Chiar dacă un director (cum sînt eu de trei ani, de la înființarea Grupului) reprezintă în imaginea multora omul în scaunul din biroul cu anticameră.*

— Bine, dar, ascultîndu-vă, s-ar putea întreba cineva de ce au trebuit să treacă trei ani, aproape, pînă să se constituie o asociație aici.

— *Să ne înțelegem : sport s-a făcut de la bun început. Am avut însă foarte mulți muncitori trecuți de prima tinerețe, mulți dintre ei navetiști. Odată cu trecerea timpului, colectivul s-a întinerit, entuziasmul noilor veniți transmițîndu-se și celor mai vechi. Ne-am gîndit că tinerii trebuie pregătiți pentru muncă și prin sport. Trimițîndu-i pe absolvenții de liceu la cursuri de calificare nu ne-am considerat misiunea desăvîrșirii personalității lor încheiată. Dimpotrivă ! Ei au mari disponibilități și pentru muncă, și pentru sport, și pentru distracție. Totul e să le îndrumi, să le cultivi. Am riscat, poate, de multe ori. Dar am cîștigat... Ideea creării unei asociații s-a născut pe terenul de tenis, cu instalație de nocturnă, în sala de ping-pong, unde am observat că veneau mulți chiar numai pentru a asista la un meci sau la altul. Le plăcea, deci. Preferau să meargă la arena de întrecere decît să bată drumul spre circiumă. Era nevoie doar de cadrul organizat în care toți să simtă, la modul cel mai direct, binefacerile mișcării. Am format asociația cu trei secții, pentru început. Tenisul de masă reprezintă performanța. Cunoscutul antrenor* Emilian Băcioiu, *de la* Gloria Buzău, *îndrumă și noi tinerele talente, alături de inginerul* Ion Drăgulin, *fost divizionar „A", șef de punct de lucru. Activitatea de masă este materializată prin ființarea secțiilor de tenis de cîmp (președintele ei, inginerul* Ion Baidoc, *fiind nu numai cel mai bun instalator pe care l-am avut dar și principalul adversar al subsemnatului în competițiile noastre) și turism, condusă de fostul atlet, tehnicianul principal* Victor Zuhl, *alături de arhitectul* Virgil Jienescu. *Zidarul* Nicolae Tudor *a fost printre aceia care au propus să se meargă în excursii la Tecuci sau Focșani, opțiune neîntîmplătoare, în cele două orașe aflîndu-se alte șantiere ale Grupului nostru : schimburile de experiență devin astfel posibile. Mai cu seamă că — la sugestia oamenilor muncii, între care fierarul betonist* Marin Niculae *sau dulgherul* Constantin Cîrstea, *ca să dau numai două nume — asociația sportivă se va extinde la nivelul tuturor șantierelor, nu doar al celui buzoian (în treacăt fie spus, în fruntea acestuia se găsește ing.* Șerban Ghica, *cîndva internațional la rugby). Competițiile organizate la ramurile amintite — cărora li se vor adăuga șahul, fotbalul și tot ce vor mai dori muncitorii noștri — au un scop unic : oamenii să aibă și mai multă dragoste de muncă, să capete o și mai mare vitalitate, atît de necesară celui ce lucrează pe șantier...*

Geo RAEȚCHI

Un bilanț edificator al celei de a II-a ediții a „DACIADEI"

CREȘTEREA POTENȚIALULUI SPORTULUI ROMÂNESC NECESITĂ O CONTRIBUȚIE MAI SUBSTANȚIALĂ A JUDEȚELOR ȚĂRII

● Peste 90 de elemente tinere talentate, descoperite în cadrul „Daciadei", incluse în loturile olimpice de perspectivă ● Sportivi din 36 de județe au punctat la atletism ● Pași înainte în Bihor, Prahova, Suceava, Dîmbovița, Bistrița-Năsăud, Buzău, Harghita, Alba, Ialomița etc.

De-a lungul unui an întreg, un impresionant număr de finale pe țară ale ediției a II-a a competiției sportive naționale „DACIADA" ne-au dat imaginea de ansamblu a potențialului mișcării sportive românești. Eșalonarea concursurilor — potrivit unui calendar bine întocmit de Comisia centrală de organizare — pe întinderea celor 12 luni a oferit oricărui observator panorama unei **activități continue la nivel înalt**, ceea ce în fapt reprezintă unul din scopurile principale ale „Daciadei".

Acum, la ora bilanțurilor, putem aprecia că finalele „Daciadei" în cursul anului 1981 au contribuit în mare măsură la ridicarea nivelului general al activității sportive de performanță în țara noastră. Este evident că suma de performanțe a sportivilor noștri la încheierea anului — prezentă în tabelele cu titluri și medalii — este și oglinda strădaniilor depuse în cadrul marii competiții naționale. Un singur exemplu este edificator. Cele 10 ramuri sportive care au figurat în programul Jocurilor Mondiale Universitare și-au testat candidații pentru Universiadă în cadrul finalelor pe țară ale „Daciadei", în așa fel așezate în calendarul competițional încît să poată fi fructificate ca mijloace principale de selecție. În aceste condiții era firesc ca cei mai buni concurenți studenți la „Daciada" să devină și purtătorii speranțelor noastre la întrecerile Universiadei. Cu satisfacție putem spune astăzi că cei 67 purtători de medalii la Jocurile mondiale universitare sînt concomitent fruntași ai „Daciadei".

Pentru sublinierea valorii întrecerilor din cadrul „Daciadei" anului 1981, să menționăm **că pentru prima oară o înotătoare română, Carmen Bunaciu, a realizat cea mai bună performanță mondială a anului la 100 m spate tocmai în cadrul finalelor „Daciadei"**, și ca un omagiu adus marii competiții sportive naționale. În acest fel, se materializează o cerință prioritară a „Daciadei", aceea de a se obține **performanțe înalte în ierarhia valorilor sportive internaționale.**

Ridicarea generală a nivelului activității sportive de performanță prin „Daciadă" se reflectă cu pregnanță în **creșterea numărului de județe care sînt prezente cu sportivi de valoare în fazele superioare ale competiției.** Statistica finală a celei de a II-a ediții a „Daciadei" demonstrează **un aport sensibil mărit al județelor la dezvoltarea continuă a activității sportive de performanță.** Este îmbucurător, de pildă, faptul că la atletism — sport prioritar pentru noi — au ajuns să puncteze în clasamentele generale nu mai puțin de 36 de județe ! De asemenea, în sporturi de mare popularitate cum sînt boxul și luptele greco-romane, 28 și, respectiv, 23 de județe și-au situat reprezentanții printre primii clasați.

Bilanțul ediției ne îngăduie să constatăm că „Daciada" și-a validat în 1981 și capacitatea de **largă trambulină de promovare a celor mai bune tinere elemente înzestrate cu calități sportive și morale deosebite. În ampla răscolire a mediilor sportive pe care o facilitează „Daciada" ies mereu la iveală noi talente, se depistează candidați virtuali la afirmarea în** sportul de performanță. Realitatea anului 1981 a dovedit însă că procesul acesta nu se petrece de la sine, ci cere **eforturi sistematice, bine orientate în special în domeniul selecției și pregătirii elementelor descoperite.** Este pozitiv faptul că în cursul ultimului an nu numai în Municipiul București — unde, în mod firesc, în cele mai mari cluburi din țară, sînt concentrate cele mai bune forțe sportive, —, ci **în TOATE județele s-a înregistrat promovarea unui număr însemnat de sportivi în loturile naționale de seniori, de tineret și de juniori. Nu mai puțin de 90 de speranțe ale sportului nostru, relevate de întrecerile „Daciadei" au fost incluse la sfîrșitul anului în listele de sportivi de perspectivă pentru Jocurile Olimpice de iarnă și de vară din 1984.** Este interesant de subliniat că în aceste liste, în raport cu sportivii consacrați care-și confirmă regulat valoarea pe plan internațional, **numărul tinerilor sportivi de perspectivă, reținuți este de trei ori mai mare.** Fără a mai vorbi de faptul că pentru întrecerile olimpice din 1988 sînt luați în evidență, într-o campanie de pregătire de lungă durată, peste 1 300 de juniori evidențiați de asemenea cu prilejul finalelor „Daciadei" din 1981.

Dincolo de clasamentele generale, care scot la iveală preocupările de ansamblu ale județelor în domeniul sportului de performanță (dar care evidențiază adesea și o nerațională dispersare de forțe), extrem de interesante și mult mai OBIECTIVE ni s-au părut **clasamentele care evaluează contribuția fiecărui județ în parte în diversele ramuri sportive incluse în programul „Daciadei"** (și din care cităm în chenarele alăturate). Aceste clasamente pe ramuri de sport se constituie în adevărate CRITERII DE APRECIERE A MUNCII DEPUSE, cu deosebire în sporturile prioritare, în fiecare județ în parte. Cînd aceste ierarhii se detaliază pe categoriile seniori-senioare și juniori-junioare, primim posibilități în plus de a judeca cîtimea contribuției județelor la pregătirea unor sportivi valoroși, capabili să întărească loturile reprezentative și cele olimpice.

După cum era și firesc, pe temeiuri pe care le-am explicat mai sus, Municipiul București este fruntaș într-un foarte mare număr de ramuri sportive. Cu atît mai mult ne face plăcere să relevăm ascensiunea spectaculoasă a unor județe care ajung să obțină poziția fruntașă în diverse ramuri sportive, vădind astfel un potențial real de creștere a unor sportivi valoroși, ca o substanțială contribuție la formarea loturilor țării. Județul Maramureș, de pildă, este pe locul I atît la handbal cît și la înot, în categoria juniorilor. Poziții similare ocupă județul **Satu Mare** la scrimă (junioare) și tir cu arcul (seniori). Alte **10 județe au reușit** — după cum lesne se observă în clasamentele alăturate — **să obțină preponderență într-o serie de ramuri sportive**, nu dintre cele mai puțin importante, cum ar fi : gimnastică, caiac-canoe, handbal, volei etc.

Frumoși pași înainte în comparație cu ediția precedentă au făcut județele **Bihor** (polo), **Prahova** (înot), **Suceava** (atletism-junioare), **Dîmbovița** (baschet-juniori), **Bistrița-Năsăud** (atletism-junioare), **Buzău și Harghita** (gimnastică-juniori), **Alba** (judo), **Ialomița** (scrimă-juniori) etc.

În mod cu totul pozitiv se remarcă, la cele mai multe dintre județe, o preferință marcată pentru selecționarea, testarea, formarea și pregătirea specializată a juniorilor și junioarelor, ceea ce asigură o bună bază de promoție în perspectivă. Tocmai de aceea mi se par de neînțeles unele semne de regres mai ales în munca cu juniorii și îndeosebi la județe altădată cu tradiție, cu condiții satisfăcătoare și cu cadre cu bune certificate. **Cum e oare posibil ca în categoriile de juniori la atletism județele Cluj sau Timiș să ajungă mai jos de locul 20 în clasament ? Cum e posibil ca în ierarhia juniorilor la box județe ca Brăila sau Galați** (cu cluburi specializate în arta pugilistică) **să nu figureze printre primele opt din țară ?** Precum nefirească este situația acelor județe în care la nivelul seniorilor se obțin unele rezultate bune și în schimb în clasamentele juniorilor nici măcar nu figurează : Mureș — la haltere, Cluj — la judo sau Constanța — la volei (junioare). Iată deci cum în unele județe se acționează încă necorespunzător pentru dezvoltarea ramurilor sportive și mai ales a celor prioritare.

Cea de a 3-a ediție a competiției sportive naționale „Daciada", al cărei start s-a dat anul trecut, **avînd asigurate condiții organizatorice și tehnice mai bune, cu o sporită experiență dobîndită în edițiile precedente, trebuie să marcheze un hotărît pas înainte pe drumul îndeplinirii tuturor obiectivelor prevăzute pentru perfecționarea neîncetată a măiestriei sportivilor, pentru sporirea contribuției asociațiilor, cluburilor, localităților și județelor la progresul sportului românesc și la creșterea prestigiului său în lume.**

Victor BĂNCIULESCU
Adrian VASILIU

ATLETISM
clasament general

1.	M. București	601,5 p
2.	Constanța	115,5 p
3.	Argeș	65 p
4.	Cluj	63 p
5.	Dolj	59 p
6.	Timiș	57,5 p
7.	Bacău	49 p
8.	Brașov	39,5 p
9.	Brăila	38,5 p
10.	Maramureș	38 p

CAIAC-CANOE
juniori

1.	Tulcea	86 p
2.	M. București	63 p
3.	Brăila	53 p
4.	Timiș	39 p
5.	Mehedinți	34 p
6.	Arad	32 p

GIMNASTICĂ
senioare

1.	Bacău	71 p
2.	Hunedoara	49,5 p
3.	M. București	9,5 p
4–5.	Sibiu	8 p
	Maramureș	8 p
6.	Arad	7 p

HANDBAL
juniori

1.	Maramureș	14 p
2.	Prahova	10 p
3.	Teleorman	8 p
4.	M. București	6 p
5.	Arad	4 p
6.	Brașov	2 p

senioare

1.	Timiș	[illegible] p
2.	Iași	10 p
3.	M. București	8 p
4.	Brașov	6 p
5.	Bacău	4 p
6.	Maramureș	2 p

INOT
juniori

1.	Maramureș	394 p
2.	Prahova	211 p
3.	M. București	160 p
4.	Brăila	119 p
5.	Galați	90 p
6.	Caraș-Severin	87 p

junioare

1.	Maramureș	460 p
2.	Prahova	204 p
3.	Caraș-Severin	116 p
4.	M. București	89 p
5.	Constanța	67 p
6–7.	Cluj	54 p
	Bihor	54 p

general

1.	Maramureș	955 p
2.	M. București	619 p
3.	Prahova	416 p
4.	Caraș-Severin	259 p
5.	Brăila	194 p
6.	Galați	130 p

POLO
seniori

1.	Bihor	14 p
2.	M. București	10 p
3.	Cluj	8 p
4.	Arad	6 p
5.	Mureș	4 p
6.	Timiș	2 p

general

1–2.	Bihor	24 p
	M. București	24 p
3.	Cluj	16 p
4–5	Arad	10 p
	Mureș	10 p
6.	Timiș	4 p

TENIS DE MASĂ
juniori

1.	Dolj	28 p
2.	Harghita	14,5 p
3.	Buzău	4,5 p
4.	Cluj	2,5 p

junioare

1.	Arad	19 p
2.	Buzău	11,5 p
3.	Olt	10 p
4.	Hunedoara	4,5 p
5–6.	Iași	1,5 p
	Bistrița-Năsăud	1,5 p

senioare

1.	Arad	30,5 p
2.	M. București	8,5 p
3.	Olt	8 p
4.	Buzău	6,5 p
5.	Vîlcea	1 p
6.	Iași	0,5 p

general

1.	Arad	49,5 p
2.	Dolj	34 p
3.	M. București	31,5 p
4.	Harghita	27 p
5.	Buzău	24,5 p
6.	Olt	18 p

TIR CU ARCUL
general

1.	Iași	50 p
2.	M. București	47 p
3.	Mureș	45 p
4.	Satu Mare	39 p
5.	Caraș-Severin	23 p
6.	Cluj	22 p

VOLEI
juniori

1.	Prahova	14 p
2.	M. București	10 p
3.	Caraș-Severin	8 p
4.	Constanța	6 p
5.	Dîmbovița	4 p
6.	Neamț	2 p